

VEJICA JE MRTVA, ŽIVELA VEJICA

Damjan Popič, Darja Fišer

Filozofska fakulteta, Ljubljana

UDK 811.163.6'276.2'35:004.7

V prispevku obravnavamo stavo vejice v slovenskem jeziku, kot se ta izkazuje v ne-standardni oz. neformalni rabi. Na podlagi analize podkorpora tvitov v slovenščini poskušamo vzpostaviti vzorce, na podlagi katerih uporabniki v neformalnih kontekstih stavijo vejico, te vzorce pa navežemo na (trenutne) normativne okvire stavljenja vejice v standardnem jeziku.

vejica, nestandardna slovenščina, novi mediji, tvit

The paper deals with comma placement in Slovene, as evidenced in informal (non-standard) language use. Based on the analysis of a tweet sub-corpus in Slovene, we aim to identify patterns of comma placement in informal contexts in Slovene and try to compare them with the (current) normative guidelines of comma placement in standard Slovene.

comma, non-Standard Slovene, new media, tweet

1 Uvod

V slovenski normativni tradiciji velja vejica za preizkusni kamen jezikovne kulti-viranosti (prim. Popič, Logar 2015); ta normativna vrednost izhaja predvsem iz dejstva, da slovenski skladijski model temelji na nemškem, ta pa za normativno ustreznost terja zmožnost skladijske analize pri pisanju, za razliko od, denimo, anglo-ameriškega modela, ki temelji predvsem na pomenu in segmentaciji; prim. npr. Šolar (1957: 83–84):

V slovenščini smo prevzeli sistem ločil po nemškem, kar je dosti razumljivo pri našem življenju v kulturni in šolski skupnosti z Nemci skozi dolga stoletja. Ta sistem je po svoje dober, vendar premehanično in dosledno izveden lahko vodi v nasprotje z našim živim govorom. Če je res, da so ločila pravorečna znamenja, bi morali upoštevati tudi živi govor, ne le golo črko.

Novejše empirične analize, ki se v osnovi in na realnem gradivu lotevajo predvsem napak pri pisanju v slovenskem jeziku tako med poklicnimi pisci in prevajalci kot tudi med šolarji, kažejo, da je vejica še vedno in z naskokom najbolj problematična normativna zadrega v slovenskem jeziku (Rozman idr. 2012; Kosem idr. 2012; Popič 2014).

V prispevku se lotevamo analize stave vejic v formalni in neformalni slovenščini, pri tem pa želimo preveriti, ali je za neformalno¹ slovenščino res značilen odklon od jezikovnega standarda (prim. Jakop 2008). Ob analizi se opiramo na domnevo, da se v

sodobni slovenščini pojavljajo novi vzorci stave vejice, vendar pa se v skladu z vzporednimi raziskavami opiramo na predpostavko, da spremembe v rabi vejice presegajo okvire *formalnosti* oz. *standardnosti* diskurza, da so normativne težave pri zapisu vejice v slovenskem jeziku *univerzalne* in niso odvisne od registra ali besedilne zvrsti.

2 Vejica v slovenskem jeziku

V pričujočem poglavju predstavimo dualizem med pogledi na vejico v okviru normativistike in v okviru študij o spletni slovenščini. Pri tem izpostavljamo predvsem tradicionalno domnevo, da je v novomedijskih besedilih jezik specifičen, predvsem pa je zanj značilen odmik od jezikovnega standarda, tudi (ali zlasti) pri rabi ločil, prim. npr. Michelizza (2014) in Jakop (2008).

2.1 Standardna slovenščina

Za slovensko kodifikacijsko tradicijo je značilna izrazito skladenjska obravnava vejice, to pa velja za celotni proces normiranja jezika od Levčevega pravopisa 1899 (SP 1899) naprej, obenem pa gre pri tej tradiciji tudi za »ločilo, o stavi katerega so si bili kritiki najbolj in najpogosteje navzkriž« (Dobrovoljc 2004: 188).

SP 1899 je kot prvi slovenski pravopis vejico predpisal predvsem na podlagi skladenjsko-logičnih meril, in sicer je Levec kot izpostavne prepoznal naslednje prvine (SP 1899: 103–108):

- prosti stavki,
- skrženi stavki,
- priredja,
- podredja,
- skrajšani stavki,
- periode med posameznimi stavki prve in druge polovice (proreka in poreka).

Edini sklop, ki se ga Levec loteva z vidika nadsegmentnih prvin, je skupina medmetov, »kadar nimajo posebnega poudarka« (SP 1899: 104), v določeni meri bi lahko med tovrstne prvine uvrstili tudi del, ki se nanaša na veliko poved. Na podoben način se tega koncepta loteva tudi Breznik s Slovenskim pravopisom iz leta 1920 (SP 1920). Breznik je ohranil Levčevo določilo o medmetih brez »posebnega poudarka« (SP 1920: 21) in dodal določilo, da je »[n]eslovenski [...] rabiti vejico pri prislovnih in povednih določilih. Taka raba je francoska« (SP 1920: 25). V Breznik-Ramovševem pravopisu (SP 1935) je vejica obravnavana skopo, večina določil pa je s primeri vred

¹ Z izrazom neformalna slovenščina se ne nanašamo na jezikovna sredstva, ki niso v skladu z jezikovnim standardom, temveč predvsem na slovenščino v spletnem okolju oz. v novih medijih, tj. v neformaliziranih kontekstih. Pri raziskavi neformalne slovenščine se v celoti opiramo na rezultate projekta JANES – Jezikoslovna analiza nestandardne slovenščine (dostopno na strani <http://nl.ijs.si/janes>). Poimenovanju *nestandardna slovenščina* se izogibamo, saj ta (lahko) implicira, da gre jezikovno rabo, ki ne ustreza jezikovnemu standardu, kot je ta podan v aktualni kodifikaciji (Slovenski pravopis 2001). V prispevku za opisovanje slovenščine v neformalnih kontekstih uporabljamo izraze *neformalna*, *spletna* in *novomedijska* slovenščina, seveda pa ima vsako od teh poimenovanj svoje omejitve.

prevzetih iz SP 1920. Sicer sta avtorja ohranila zgolj sistemska določila za stavo vejic, umanjalo je tudi določilo o nepoudarjenih medmetih.

Z novim, akademijskim pravopisom (SP 1950) je prišlo do liberalnega posega v stavo ločil, in sicer z »razvpitim« 64. členom:

Modulacijo glasu in presledke, s katerimi v govoru vežemo in ločimo pomenske enote, zaznamujemo v pisavi z ločili. Nekatera teh imajo objektivno logično vrednost in so potrebna za lažje in zanesljivo razumevanje pisanega jezika, zato so določena po pravopisnih pravilih. **Včasih pa pisatelj z ločili izraža osebno ali čustveno razgibanost; taka ločila so osebna in zanje ni splošno veljavnih pravil** (SP 1950: 43; poudarila avtorja).

Kot pravi Šolar (1957: 86), je SP 1950 s tem posegom »v § 64 zavvroval [sic] svobodo ustvarjalnemu duhu in čustveni razgibanosti«, vendar pa »takih smiselnih osebnih ločil zaman iščeš po našem slovstvu«. Kljub temu da je bila »stava ločil, zlasti vejice, še v SP 1950 utemeljena predvsem s skladenjskim pomensko-logičnim razmerjem« (Dobrovoljc 2004: 189), medtem ko je v SP 1962 v zametkih »upoštevano tudi stavčnofonetično merilo oz. tonski potek kot posledica oblikovanja osnovnih pomenskih enot« (prav tam), je v SP 1962 prišlo do izrazitega posega v stavo ločil – od uvajalnega odstavka v rabo ločil je ostal zgolj naslednji zapis:

Modulacijo glasu in presledke, s katerimi v govoru ločimo pomenske enote, zaznamujemo v pisavi z ločili. Potrebna so za lažje in zanesljivo razumevanje pisanega jezika, zato so določena s pravopisnimi pravili. (SP 1962: 81)

Umanjkalo je torej določilo o osebni rabi ločil, zanimivo pa je, da glede na zapis v SP 1962 ločila zgolj *ločijo* pomenske enote, medtem ko jih v SP 1950 *vežejo in ločijo*. Kljub tej restrikciji pa lahko v priročniku najdemo tudi izrazito drugačen pristop, kot rečeno, na stavčnofonetični ravni (SP 1962: 83): »[Vejica] [v]ečinoma nakazuje kratek odmor, pred njim pa zvišanje glasu; zato jo zapisujemo tam, kjer v govoru delamo odmore. V slovenščini stavimo vejico nekaj po pomenu, nekaj pa po oblikovni zgradbi stavka.«

Z vidika obravnave vejice se aktualni slovenski kodifikacijski priročnik (SP 2001) nekoliko oddaljuje od tradicije v bolj sintaktično smer, saj kot prvi uvaja skladenjsko in neskladenjsko rabo ločil. Poleg vzpostavljenega razmerja pomen–oblika je z novim slovenskim pravopisom (oz. z načrtom zanj) v slovensko tradicijo prišlo tudi upoštevanje okoliščin oz. sotvarja (Dobrovoljc 2004: 189).

2.2 Raba ločil v novih medijih

Obstoječe študije se v veliki meri nanašajo na jezik v novih medijih v razmerju do jezikovnega standarda v tradicionalnih, prim. npr. N. Jakop (2008). Ugotovitev »večine razprav, ki se skoraj praviloma sklicujejo tudi na ugotovitve tujega jezikoslovja, je, da je jezik, uporabljen v novomedijskih besedilih, slogovno poln posebnosti, kot so kratkost sporočil, okrajšanost besed in besednih zvez ter povedi, izpustnost in neformalnost [...], [v]endar pa je to ugotovitev mogoče podkrepiti le z jezikovno analizo ustreznih besedil« (Dobrovoljc 2008: 297). Za slovensko tradicijo je v odnosu

do slovenščine v novih medijih značilno tudi nerazumevanje, da gre za *nove* medije in da obstoječega normativnega modela, ki temelji na knjižnojezikovni normi, pogosto ni mogoče aplicirati na *spletno slovenščino*, to nerazumevanje pa pogosto spremlja tudi splošno negativno vrednotenje jezika v tovrstnih besedilih, prim. npr. analizo spletnih forumov (Jakop 2008: 326):

Raziskava je pokazala, da je jezikovna podoba slovenskih spletnih forumov z vidika upoštevanja obstoječe pravopisne norme na zelo nizki ravni. Opazna so kršenja pravil o rabi velikih in malih črk, ločil in pisanja besed skupaj ali narazen. Pisanje prevzetih besed na spletnih forumih pa kaže spodbudne težnje jezikovnih uporabnikov po zapisovanju prevzetega besedja v podomačeni obliki.

Pri teh *spodbudnih težnjah* seveda ne gre za to, da bi si pisci prizadevali za »lepo domačo besedo«, temveč preprosto za drugačne komunikacijske okoliščine, s katerimi jezikovni standard, temelječ na knjižnojezikovni normi, nima prav dosti skupnega oz. za njimi v marsičem zaostaja. Razlogi za tovrstne odmike od standardne slovenščine so odvisni tudi (ali predvsem) od prenosnika, ne le od jezikovnih ali metajezikovnih dejavnikov, ki se po navadi znajdejo na tla kot počelo nestandardnosti slovenščine v novih medijih, prim. npr. N. Jakop (2008: 326): »Med jezikovnimi dejavniki so v ospredju nepoznavanje oziroma slabo razumevanje nekaterih poglavij iz slovenskega pravopisa, zlasti pravil o rabi ločil in pisanju besed skupaj ali narazen.«

Pomislek, da lahko v novomedijskih besedilih najdemo pravopisne napake, zlahka zvrnemo tudi na katerikoli segment ubesedovanja v slovenščini, težave z obvladovanjem jezikovnega standarda pa so akutne tako pri poklicnih piscih (gl. Popič 2014) kot tudi pri šolarjih (Kosem idr. 2012; Popič, Logar 2015). Oboje terja spremembe v izobraževalnem procesu, vendarle pa bi le stežka pričakovali, da se bodo uporabniki novih medijev »kultivirali« (Jakop 2008: 327):

Morda smo preveč optimistični, vendar verjamemo, da z izobraževanjem mladih glede sporazumevanja na spletu dolgoročno prispevamo k višji kultiviranosti tvorcev besedil v spletnem diskurzu in s tem tudi k bolj kultiviranemu dialogu nasploh. Vse skupaj v duhu pregovora: Kar se Janezek nauči, to Janez zna.

O izobraževanju pa je vendarle mogoče reči naslednje: zagotovo je treba izboljšati skladnost besedil z jezikovnim standardom, vendar pa bo moral v določeni meri jenjati tudi jezikovni standard. Ne glede na obseg in modaliteto tovrstnega izobraževanja pa zelo težko pričakujemo, da se bodo uporabniki v drugačnem, spletnem okolju obnašali podobno kot v drugih, formaliziranih okoljih, saj so ta okolja pač *neformalizirana* in jim je zato neformalno izražanje inherentno.

3 Vejica: kaj je res in kaj ne

V pričujočem poglavju z empirično analizo preverimo, v katerih segmentih se stava vejice v novomedijski slovenščini razlikuje od tiste v formalnih kontekstih. Pri tem se osredotočamo predvsem na naslednji izhodiščni vprašnji:

- ali se vejica v formalni slovenščini razlikuje od stave v neformalni (in če se, na katerih mestih);
- je vejica torej odvisna od »fornalnosti konteksta« oz. od »medija« v primerih, ko gre za dualizem novi : stari mediji.

3.1 Metodologija raziskave

Za raziskavo smo iz korpusov JANES in Kres izdelali podkorpusa, v katera so vključeni le stavki, ki vsebujejo več kot 10 besed, s čimer smo želeli zajeti daljše, potencialno kompleksnejše stavke, ki so kot taki še posebej zanimivi za raziskovanje stave vejic. Iz korpusa Kres je bilo uporabljeno zgolj knjižno in publicistično gradivo, ki naj bi bilo lektorirano oz. kompetentno napisano (taksonomski oznaki SSJ.T.K in SSJ.T.P.C). Da bi bila statistika primerljiva, smo iz Kresa izluščili enako število stavkov, ki so hkrati primerljivo dolgi (v povprečju 15,88 besede na stavek) s tistimi v podkorpusu tvitov. Razmerja med obema korpusoma ponazarja Tabela 1.

Tabela 1: Osnovni podatki o primerjanih podkorpusih

	Tviti	Kres
št. pojavnic	21.215.498	21.215.502
št. besed	17.018.668	17.393.561
št. stavkov	1.335.852	1.335.852
št. razl. besed	608.526	646.848
št. razl. lem	283.197	283.991
št. razl. oznak	1.393	1.130

3.2 Empirična analiza

Empirična analiza je bila izvedena glede na tri glavne parametre, in sicer smo preverjali:

- pogostost pojavljanja vejic v formalnih in neformalnih kontekstih;
- razporejenost vejic po obeh podkorpusih;
- (razpoznavna) načela stavljenja vejic v formalnih in neformalnih kontekstih.

3.2.1 Pogostost pojavljanja vejic

Osnovne podatke o pogostosti vejice v podkorpusu tvitov in Kresa ponazarja Tabela 2.

Tabela 2: Število vejic v podkorpustih Janes in Kres

	Podkorpustv tvitov	Podkorpustv Kres
št. vejic	1.866.932	1.474.388
št. vejic/milijon besed	87.998,50	69.495,80
št. pojavnice/stavek	15,88	15,88
št. vejic/stavek	1,40	1,10

Kot lahko vidimo, pri skorajda identičnem številu pojavnice najdemo bistveno več vejic v tvitih kot v referenčnem podkorpustu – to je močan protiarargument splošnemu prepričanju, da se v tvitih vejica izpušča. Na milijon besed se tako v tvitih pojavi kar 18.502,7 vejice več kot v besedilih iz referenčnega korpusa, kar pomeni skoraj tretjino (0,3) vejice več na stavek.

Analiza kolokatorjev za vejico pokaže, da je najmočnejših pet lem, ki kolocirajo z njo, v obeh podkorpustih istih: *da*, *ki*, *biti*, *ko* in *če*. Vse od naslednjih 20 najmočnejših kolokatorjev iz podkorpusta tvitov najdemo tudi na seznamu najmočnejših 50 kolokatorjev iz podkorpusta Kres, medtem ko je v množici najmočnejših 50 kolokatorjev iz podkorpusta tvitov zgolj 12 takih, ki jih ni med najmočnejšimi 50 iz podkorpusta Kres (gre predvsem za manj formalne oblike – *pol*, *sam*, *ce* ipd.). Med slednjimi naštejemo ravno tako 12 takih, ki jih ne najdemo med najmočnejšimi 50 iz podkorpusta tvitov (gre predvsem za bolj formalne oblike, npr. *temveč*, *toda*, *vendar*).

Tabela 3: Najpogostejši kolokatorji za vejico v podkorpustih JANES in Kres

Leme	Tviti	Leme	Kres
da	312.924	da	221.397
ki	160.422	ki	146.763
biti	88.034	biti	78.676
ko	51.247	ko	32.639
če	52.007	če	22.977
ker	42.757	kar	21.441
pa	46.149	kot	20.228
ampak	29.937	se	23.261
ne	26.310	“	61.017
a	22.707	ker	17.402

Primerjava najmočnejših kolokatorjev za vejico glede na pripisane oblikoskladenjske oznake v obeh korpusih pokaže, da so prvi trije kolokatorji isti v obeh podkorpustih: podredni vezniki, priredni vezniki in prislovi. Naslednjih 10 najmočnejših kolokatorjev iz podkorpusta tvitov najdemo med najmočnejšimi 20 kolokatorji iz podkorpusta Kres, medtem ko med najmočnejšimi 20 kolokatorji iz podkorpusta tvitov

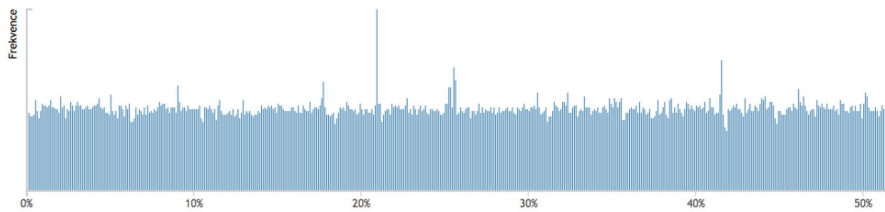
le štirih ne najdemo v Kresu (pomožni glagol v pogojniku, občni moški samostalnik v množini, ženski lastnoimenski samostalnik v ednini, kazalni edninski zaimsek srednjega spola). Med prvimi 20 kolokatorji iz Kresa so unikatna nekatera ločila, krajšave, pomožni glagol v sedanjiku in tretji osebi množine ter oziralni zaimsek v srednjem spolu in ednini. Seznam najmočnejših kolokatorjev glede na pripisano oblikoskladenjsko oznako vsebuje Tabela 4.

Tabela 4: Najpogostejši kolokatorji za vejico glede na (angleške) oblikoskladenjske oznake

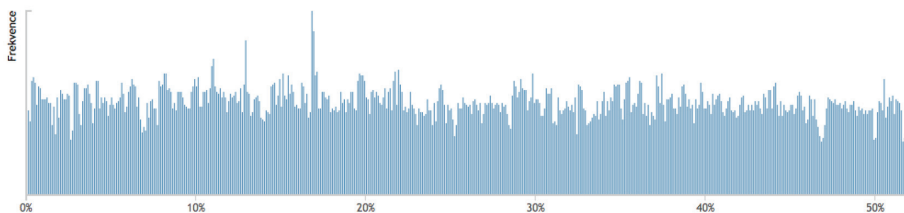
Oznaka	Št. besed v tvitih	Oznaka	Število pojavnic v Kresu
priredni veznik	670.550	podredni veznik	500.577
podredni veznik	146.670	priredni veznik	118.668
splošni prislov	151.071	splošni prislov	107.884
členek	76.974	zaimsek	60.542
lastnoimenski moški samostalnik (ed./im.)	48.760	členek	48.069

3.2.2 Razporeditev vejic po podkorpusih

S pričujočim segmentom analize smo želeli ugotoviti, kako so vejice razporejene po obeh podkorpusih, s čimer smo preverili, ali je raba vejice skozi korpus konsistentna.² Slika 1 prikazuje razporeditev po podkorpusu tvitov, Slika 2 pa razporeditev po podkorpusu Kres.

Slika 1: Razporeditev vejic v prvi polovici podkorpora tvitov

Slika 2: Razporeditev vejic v prvi polovici podkorpora Kres

2 Besedila v obeh podkorpusih so sortirana kronološko, po datumu objave.

Kot prikazujeta grafa na Slikah 1 in 2, so vejice bistveno bolj uravnoteženo stavljene v podkorpusu JANES kot v Kresu. Za to obstajata dve možni razlagi: a) znotraj uravnoteženega in reprezentativnega besedilnega fonda so vejice stavljene bistveno bolj arbitrarno kot v tvitih (kar ima v vsakem primeru implikacije z vidika obvladovanja pravopisne norme tako v formalnih kot tudi neformalnih kontekstih); in b) (predvidljiva) struktura tvitov narekuje drugačno stavo vejice kot pri drugih (nepredvidljivih) besedilih.

3.2.3 Novi vzorci stavljenja vejice

Zaradi omejenega obsega se v pričujočem prispevku lotevamo zgolj enega specifičnega težišča »nove« stave vejice, in sicer vejice za predložnimi zvezami, uvedenimi z »atraktorji« (Žibert 2006: 52): »Opazujoč jezikovno prakso, se zdi, da se vejica piscem še posebej rada prikrade ob stavčnih členih, uvedenih s t. i. lažnimi atraktorji, kot so predlogi *kljub*, *zaradi* in *glede*.« Preverili smo, kako pogosto uporabniki v formalnih in neformalnih kontekstih stavijo vejico za uvajalnimi predložnimi zvezami s temi predlogi, in sicer tako, da so med predlogom in vejico od 0 do 3 pojavnice, vejici pa sledi glagol. Razmerja za vse tri predloge v obeh podkorpusih prikazuje Tabela 5.

Tabela 5: Razmerja stavljenih vejic za predložnimi zvezami v podkorpusih Kres in JANES

	Kres	JANES
glede	5	132
zaradi	21	66
kljub	11	29

Kot lahko vidimo, se razmerje pri danem iskalnem pogoju močno nagiba v prid podkorpusa JANES. Razloga za to sta lahko dva: a) v standardni slovenščini ne prihaja do toliko napak v tovrstnih primerih; ali pa b) v standardni slovenščini za odklon skrbi delovanje lektorjev.

V podkorpusu tvitov je še posebno akuten predlog *glede*, ki se pojavlja kar 132-krat, prav pri vseh pojavitvah pa gre za istovrstno normativno zadrego, kot prikazuje Slika 3.

dražja , raje vinjeto kup .	Glede na slabo storitev , dobim	popust pri VINJETI ?
medijih ali na kaki tiskovki .	Glede na opisana dejstva , je	situacija na VDT resnično takšna , da za
težave " pri astmatikih " .	Glede vrtoglavosti , nimam	problema s kakšnim prepadom sem ter t
levica , pa je razdrobljena .	Glede zadnjega problema , smo	jih že kar nekaj obsodili , tudi pravnom
ker bo sicer tolkel lakoto .	Glede na udeležbo , je	zmagovalka dobila manj kot 6 podpore
je Cerkev slab lastnik ...	Glede na praznik , bi	se spodobilo , da bil tam slov. grb prej
RES ne vem kaj ji ni jasno :)	Glede na večjajčne trojčke , je	jedla poleg mesa tudi kakšne tablete za
Petra Kerčmar vskoči v besedo .	Glede na potek dogodkov , moram	zdaj popraviti izjavo : Popoldanski span
stališče , ampak dejstvo , vsaj v Nemčiji .	Glede standarda itd. , je	pa že druga debata .
na Novi Zelandiji , domena .	Glede na Cookiebot , je	Tor sama stran na tumblerju že taka , da je
spolnih organov in seksa .	Glede na ohlajanje polnilca , je	ipad že poln .
poceni philips wifi žarnice .	Glede na fotografije , sklepam	RT : Baroč , da so v prvi vrsti na že položeni kabli
zaslužite pohvalo za odzivnost .	Glede na uporabljene kamere , bi	bila 2TB mogoče dovolj .
zlovescega , bolj nevarnega .	Glede na današnje dogodke , predlagam	uprave in NS . Ma , kaj se šparat v vsak
vsec le pri modi in pohistvu .	Glede na izplen , je	bolje , da grem brat .
organiziran prevoz vsega zbranega na teren ?	Glede na videno , bi	Vc tudi pri tem potrebovali pomoč .
obstaja možnost dekolteja ?	Glede razdalj , bom	več uporabljal med tekom pa bo črno n:
, če bi naletela na kako pornografijo .	Glede spodobnosti , je	bila stare in zapete šole .
s statusom , je pa škoda .	Glede na popularnost , priporočam	ogled talka o izumiranju risov v SLO :
orvenstvene evforije ne čutim pa prav nobene .	Glede na ceno vstopnic , bomo	to spremljali le preko tv

Slika 3: Izpis konkordanc z vejicami iz podkorpusa JANES

4 Sklep

Analiza v pričujočem prispevku je pokazala, da pisci tvitov kljub drugačnim domnevam v dosedanjih raziskavah pogosto in enakomerno stavijo vejico – stava vejice je v tvitih celo bolj enakomerna kot v referenčnem besedilnem fondu, obenem pa v tvitih povprečno najdemo kar 0,3 vejice na stavek več. Ob primerjavi vzporednih struktur problematičnih mest za stavo vejice z »atraktorji« vejic *kljub*, *glede* in *zaradi* pa lahko vidimo, da je nestandardna stava vejice pri vseh treh predlogih, še posebno pa pri predlogu *glede*, veliko pogostejša v neformalnih besedilih. Vse to pomeni, da vejica igra pomembno vlogo pri pisanju v slovenščini, ne glede na to, za kakšen kontekst gre, standardni ali nestandardni, da pa imajo pišoči z vejico precej težav, ki niso vedno vezane na formalnost diskurza, temveč na ločilo samo – s kodifikacijskim sistemom, ki ga ureja, vred.

Zahvala

Raziskava, opisana v prispevku, je bila opravljena v okviru nacionalnega temeljnega projekta Viri, orodja in metode za raziskovanje nestandardne spletne slovenščine (J6-6842, 2014-2017), ki ga financira ARRS.

Literatura

- DOBRVOLJC, Helena, 2008: Jezik v e-poštnih sporočilih in vprašanja sodobne normativistike. Miran Košuta (ur.): *Slovenščina med kulturami. Zbornik Slavističnega društva Slovenije* 19. Celovec: Slavistično društvo Slovenije. 295–314.
- JAKOP, Nataša, 2008: Pravopis in spletni forumi – kva dogaja? Miran Košuta (ur.): *Slovenščina med kulturami. Zbornik Slavističnega društva Slovenije* 19. Celovec: Slavistično društvo Slovenije. 315–327.

- KOSEM, Iztok, STRITAR, Mojca, MOŽE, Sara, ZWITTER VITEZ, Ana, ARHAR HOLDT, Špela, ROZMAN, Tadeja, 2012: *Analiza jezikovnih težav učencev: korpusni pristop*. Ljubljana: Trojina, zavod za uporabno slovenistiko.
- MICHELIZZA, Mija, 2014: Slovenščina v elektronskih medijih. *Razpotja* 15.
<http://www.razpotja.si/slovenscina-v-elektronskih-medijih/>
- POPIČ, Damjan, 2014: *Korpusnojezikoslovna analiza vplivov na slovenska prevodna besedila* (doktorska disertacija). Ljubljana: Filozofska fakulteta.
- POPIČ, Damjan, LOGAR, Nataša, 2015: Med dvema ognjema: kje stoji vejica v slovenskih gimnazijah? Mojca Smolej (ur.): *Slovnica in slovar – aktualni jezikovni opis*. *Obdobja* 34. Ljubljana: Znanstvena založba Filozofske fakultete. 619–627.
- ROZMAN, Tadeja, KRAPŠ VODOPIVEC, Irena, STRITAR, Mojca, KOSEM, Iztok: *Empirični pogled na pouk slovenskega jezika*. Ljubljana: Trojina, zavod za uporabno slovenistiko.
- SP 1899 – *Slovenski pravopis* (Fran Levec). Dunaj: Cesarska kraljeva zaloga šolskih knjig.
- SP 1920 – *Slovenski pravopis* (Anton Breznik). Ljubljana: Jugoslovanska knjigarna.
- SP 1935 – *Slovenski pravopis* (Anton Breznik in Fran Ramovš). Ljubljana: Znanstveno društvo.
- SP 1950 – *Slovenski pravopis*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- SP 1962 – *Slovenski pravopis*. Ljubljana: Državna založba Slovenije.
- SP 2001 – *Slovenski pravopis* (Jože Toporišič idr.). Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU.
- ŽIBERT, Živa, 2006: *Slovenska vejica: balast ali skladišna nujsnost slovenskega knjižnega jezika?* Diplomsko delo. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.